

Київська вишиванка

Підготувала учениця 7-класу

Літягина Яна

Особливості вишиванки

- На Київщині вишивали дрібні геометричні та рослинні мотиви: зірки, квіти, виноградні грона. Для жіночих сорочок обирали червоні, жовті, сині кольори, підкреслені чорним. Київська вишивка була контрастною – на білому полотні рясніли насичені кольори червоно-чорних узорів. Ажурні мережки використовували і на жіночих і чоловічих сорочках.
- З часом більш поширеними ставали квіткові орнаменти. Ними прикрашали навіть чоловічі вишиванки, що виглядало як масивна нагрудна прикраса. Цікавою технікою володіли майстрині Іванківського району: візерунок, яким вишивали сорочку, спершу малювався на полотні, потім контур обводився чорною ниткою, а далі зашивався іншими кольорами.

В українській культурі багато чого вражаючого і дуже красивого. Особливу увагу хотілося б приділити національних костюмах. Традиційний чоловічий костюм українців має схожість з іншими східнослов'янськими - російським та білоруським. Основу чоловічого одягу становлять сорочка, шита з конопляного або лляного полотна і вовняні або суконні штани. Сорочка, що надягається на тіло, часто служить і верхнім одягом. Відмінною особливістю української чоловічої сорочки є розріз спереду (пазушка), прикрашений вишивкою. За конструкцією ворота сорочки розрізняються - зі стоячим, відкладним коміром або без коміра. Варіант сорочки в цьому випадку збирають у збірку, її обшивають тасьмою або вузькою смужкою матерії, таким чином виходить низький стоячий комір, який українці пришивають до коміру сорочки не згори, а знизу. Відомий українцям і широкий відкладний комір.

Відвідувачі фестивалю стають його безпосередніми учасниками. Відповідно українським традиціям вони встановлюють величезний сніп пшениці, який символізує багатий урожай, власноручно виковують серп молотом, косять і молотять сніп, мелють жорнами зерно в муку, замішують тісто, печуть сільський хліб, роблять дідуха та інше. Крім того, в рамках заходу проходять майстер-класи і лекції з ковальства, плетіння з соломи, гончарства, вишивки, а також виготовлення гнізд для лелек, плетіння люльки-колиски, традиційного обіду в полі, справжніх українських вечорниць. Традиційно в рамках етнофестивалю проходять виступи автентичних музичних колективів.